

ledes, at der er Anledning til at antage, at disse eller lignende Forslag, som jo i alt væsentlig gaa ud paa en Begrænsning af Understøttelserne, kunne have Haab om at blive vedtagne ad Aare. Og jeg kan ikke have noget imod, at man altsaa for saa vidt, med denne Udsigt for Øje, i Aar ikke gør nogen væsentlig Forandring i det bestaaende. Men saa maa jeg dog derved erindre, at det andet Ting i sine Udtalelser i Fjor i Betænkningen til Finanslovsforslaget udtrykte et bestemt Forbehold mod at blive staaende paa det Punkt, hvor man i Fjor blev staaende, og udtalte sig imod at betragte den derved dragne Grænse som en passende status quo. Og i Overensstemmelse med det andet Tings Udtalelser maa jeg antage, at det er et Standpunkt, det ogsaa vil indtage i Aar; og da vil Spørgsmaalet for mig stille sig saaledes: Er der ikke i disse Forslag, som jeg her har stillet op, noget, der maa anses for presserende uundværdigt, naar man vil opretholde en billig og rimelig status quo? Det tror jeg, der er. Der er visse Forhøjelser, visse Nyoptagelser, som for det første ingen Konsekvenser kunne drage efter sig, og som for det andet have den Billighed for sig, at andre, ligestillede Skoler have naaet det samme, og som endelig for det tredje have det for sig, at de, som bitterlig indtage en meget anset og hæderlig Stilling som Realskoler, uden Understøttelse ere udsatte for at maatte ophøre. Hvis altsaa disse Betragtninger maatte føre det andet Ting, i Overensstemmelse med det Standpunkt, det indtog i Fjor, til at opstille nogle af de Forslag, som ikke blive vedtagne her i dette Ting, saa maa jeg forbeholde mig, at jeg maa tiltræde dem, trods det, at jeg i øvrigt kan finde mig i, at Sagen i sin Umindelighed udsættes til næste Aar. Jeg beklager, at man ikke har villet restituere til Rønne lærde Skole den lille Stipendiefond. Det forekommer mig, at det vilde være en meget naturlig Konsekvens af, hvad man i Fjor vedtog om Genoprettelsen af denne Skole som lærd Skole. Jeg skal blot gøre opmærksom paa, at det, jeg har foreslaaet, er i Forhold til Skolens Nytte meget beskedent; thi Skolen udtalte jo Duffer om en større Stipendiefond, idet denne kun i en forholdsvis ringe Grad vil kunne afhjælpe Trangen; men jeg har ikke fundet Anledning til at stille Forslaget saa vidtgaaende, men har indskrænket mig til den blotte Restitution. Om de to Forslag vedkommende Aalborg Katedralskole skal jeg ikke udtale mig nærmere, thi Spørgsmaalet er jo forhandlet. Spørgsmaalet om Timeundervisningen har jeg omtalt. Jeg skulde kun, hvis det kunde

nytte noget, anbefale i Overensstemmelse med Mindretallet Forslaget Nr. 312. Egenende Forslag have før været vedtagne, og det forekommer mig derfor noget haardt ikke nu at ville yde de lærde Skoler denne Støtte.

Med Hensyn til Forslaget under Nr. 313 erkendte jeg i Fjor, at der ikke kunde gøres noget Retsskrav gældende fra Randers By med Hensyn til Afløsningen af dens Rettigheder over for den lærde Skoles Bygninger. Det er et Billighedskrav, som støtter sig paa, at der, jeg vil ikke sige, er gjort Uret, men at man, mod ældre Udtalelser af Lovgivningsmagten, det vil sige den da bestaaende Lovgivningsmagt, og mod det, som senere har vist sig at være det rigtige, den Gang fik Randers By til at bygge en lærd Skole, ud fra den Forudsætning, at man ellers vilde nedlægge Skolen. Nu viser denne Forudsætning sig jo urimelig. Nu er der vist ingen, der tænker eller med Rette kan tænke paa at nedlægge en Skole med en saa talrig Frelvens. Der er derhos fremdraget Udtalelser fra den ældre Tids Lovgivningsmagt, der stille Byen i Udsigt, at Skolens Nedlæggelse ikke vilde kunne finde Sted. Det er disse to Grundlag, Kommunen har haft. Jeg erkender, at der ikke derpaa kan bygges noget Retsskrav, men det forekommer mig, at der derved nok kunde gives Anledning til at komme til en Afløsning af Forholdet, som jo for Øjeblikket er det, at der er Medejendomsret mellem Stat og Kommune med Hensyn til den lærde Skole, et forvillet Forhold, som er fremkommet ved, at Nybygninger og Tilbygninger ere gjorte for Statskassens Regning.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Forslag om et forhøjet Tilskud til Undervisning i Sløjd. Det vil jo altsaa ikke blive vedtaget for Tiden; man vil afvente Omstændighederne, og dertil har jeg intet at sige. Jeg kan modtage Bevillingen med Hensyn til Ribe Domkirkes Restauration, idet jeg derved altsaa bliver indskrænket til visse bestemte Arbejder, nemlig Erhvervelsen af Bygningerne og Regulering af Pladsen omkring Domkirken, og ad Aare maa fremkomme med et andet Forslag om selve Restaurationen, hvis Omfang og Gennemførelsesmaade da vil blive Genstand for nærmere Prøvelse og forhaabentlig velvillig Modtagelse her. Jeg modtager altsaa denne Bevilling. Med Hensyn til Bevillingen til Marinemaler Locher er jo det forandrede Udtryk „i kunstnerisk Djemed“ ikke motiveret ved Hensynet til, at han skulde have Frihed til, eller at Ministeriet forudsatte, at han skulde kunne anvende Bevillingen til andet